



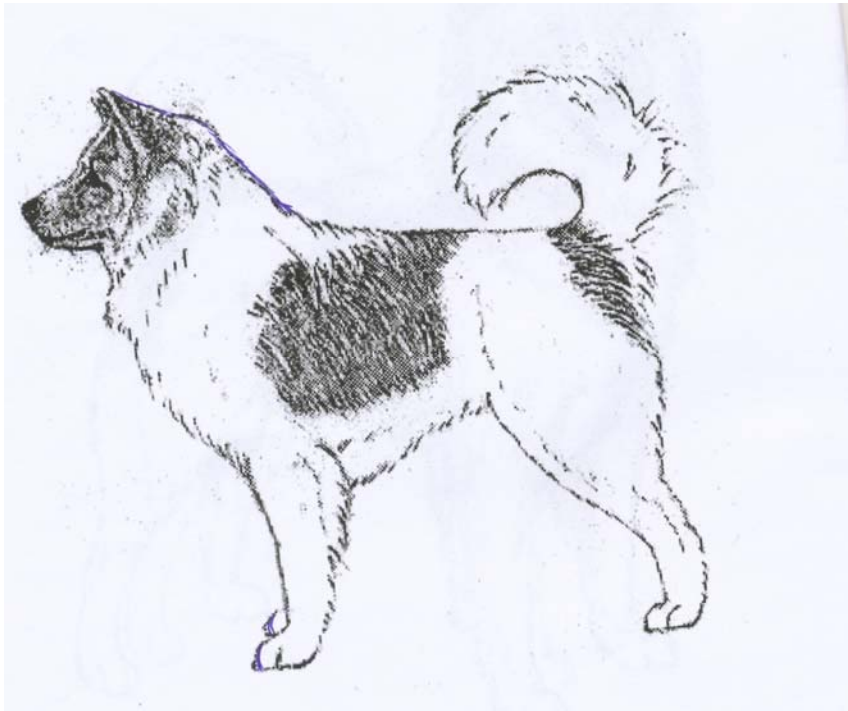
FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1^{er} B – 6530 Thuin (Belgique)

26.05.2011/EN

FCI-Standard N°358

THAI BANGKAEW DOG



Ilustracja nie powinna być traktowana jako wyobrażenie idealnego przedstawiciela rasy.

POCHODZENIE: Tajlandia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJACEGO WZORCA :
14.04.2011.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

FCI-CLASSIFICATION: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych
Seksja 5 - Szpice azjatyckie i rasy pokrewne
Bez prób pracy.

.RASA UZNANA PROWIZORYCZNIE

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Pies z Bangkaew pochodzi z wioski o tej nazwie, zlokalizowanej w regionie Thanang-ngam dystryktu Bangrakam w prowincji Phitsanulok w Tajlandii. Początej tej rasie dało skojarzenie biało czarnej sukii, należącej do opata miejscowego klasztoru buddyjskiego, z przedstawicielem nieistniejących już miejscowych dzikich psów.

Z tego jednego miotu, urodzonego w roku 1957, powstała drogą selektywnej hodowli dzisiejsza rasa. Pies z Bankaew uznawany jest za żywy skarb prowincji i licznie tam hodowany; szybko też zyskał uznanie w całej Tajlandii.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies z Bangkaew jest kwadratowy, proporcjonalny, w żadnym razie nie krótkonożny, ma głęboką i szeroką klatkę piersiową. Sierść z podszerstkiem, tworzy kryzę na szyi i pióropusz na ogonie, wyraźniejsze u psów, niż u suk. Samce odznaczają się też cięższym kośćcem.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia/wysokość w kłębie jak 1 : 1. Długość nóg nieco większa niż głębokość klatki piersiowej.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Czujny, inteligentny, lojalny, posłuszny i doskonały stróż. Łatwy do ułożenia, może wykazywać nieznaczną nieufność wobec obcych.

GŁOWA**MÓZGOCZASZKA:**

Czaszka: Ma kształt klinowaty, powinna być mocna i dość szeroka, nie za ciężka, proporcjonalna do tułowia.

Stop: Dobrze zaznaczony, ale umiarkowany.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny, proporcjonalny do wielkości kufy.

Kufa: Średniej długości, szeroka u nasady, zwęża się ku końcowi. Grzbiet nosa powinien być prosty.

Wargi: Przylegające, w całości zapigmentowane, ciemne.

Uzębienie: Szczęki mocne, uzębienie kompletne, zgryz nożycowy; zgryz cęgowy dopuszczalny.

Oczy: Średniej wielkości, kształtu migdała, czarne lub ciemno brązowe.

Uszy: Małe, proporcjonalne do wielkości głowy, osadzone raczej wysoko, ale niezbyt blisko siebie, trójkątne, ostro zakończone, stojące i skierowane do przodu, tylko lekko pochylone ku przodowi.

SZYJA: Mocna, dobrze umięśniona, płynnie przechodząca w łopatki, dumnie noszona.

TUŁÓW:

Grzbiet: Oglądany z boku równy i prosty.

Lędźwie: Mocne i szerokie.

Zad: Umiarkowanie opadający.

Klatka piersiowa: Stosunkowo szeroka, głęboka, sięga łokcia; żebra dobrze wysklepione, ale nie beczkowate.

Linia dolna i brzuch: Brzuch tylko lekko podciągnięty.

OGON: Średniej długości, dobrze owłosiony, gruby u nasady, wysoko osadzony, noszony sierpowato nad grzbietem.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Łopatką: Umiarkowanie skośnie ustawiona, dobrze umięśniona.

Ramię: Ustawione odpowiednio do łopatki.

Przedramię: Proste i mocne, oglądane z przodu ustawione równoległe jedno do drugiego.

Śródreżcze: Krótkie i tylko lekko nachylone względem podłoża.

Łapa: Zaokrąglona, wysklepiona i zwarta.

KOŃCZYNY TYLNE:

Udo: Kątowane odpowiednio do kątowania przodu, dobrze umięśnione.

Kołano: Dobrze kątowane.

Staw skokowy: Niski.

Śródstopie: Oglądane z tyłu pionowe do podłoża.

Łapa: Jak przednia.

CHODY: Ruch zdecydowany i elastyczny, nie za szybki, z dobrym, ale nieprzesadnym wykrokiem i napędem kończyn tylnych. Grzbiet równy, głowa niesiona dumnie, a ogon wysoko. Kończyny przednie i tylne poruszają się równoległe, ale w miarę zwiększania prędkości stawiane są trochę zbieżnie.

SZATA:

Sierść: Z podszerstkiem. Włos okrywowy prosty i twardy, podszerstek gęsty i miękki. Na tułowie sierść średniej długości, na głowie i barkach dłuższa, tworzy kryzę, wyraźna zwłaszcza u samców. Na tylnej stronie przednich nóg pióra, skracające się ku łapom. Obfite portki na pośladkach, poniżej stawu skokowego sierść krótka, tak samo na głowie i przednich stronach nóg przednich. s.

MAŚĆ: Biała z wyraźnymi łatami w różnych odcieniach koloru cytrynowego, płowego, rudego, czerwonego i szarego, także z ciemnymi końcami włosów, skutkiem czego może wręcz wyglądać na trójbarwną. Biała w czarne łaty. Rozłożenie i wielkość łat bez znaczenia, ale pożądane

symetryczne ich rozmieszczenie na głowie, tak, by obejmowały oczy i uszy. Może występować czarna maska; pożądane białe zakończenie kufy. Dopuszczalne niezbyt intensywne nakrapianie białego tła, o ile poza tym pies jest doskonałym przedstawicielem rasy.

WIELKOŚĆ:

Idealna wysokość w kłębie:

Psy: Minimum 46 cm, maksimum 55 cm.

Suki: Minimum 41 cm, maksimum 46 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i komfort życia psa.

- Kufa zbyt szeroka.
- Jasny nos.
- Duże, okrągłe oczy.
- Jasne oczy.
- Duże uszy.
- Zapadnięty grzbiet.
- Wysklepiony grzbiet.
- Ogon położony na grzbiecie.
- Ogon opadający na bok.
- Brak kryzy i piór na przednich nogach.
- Ruch wiosłujący lub niezwiązany.
- Wymiary poza limitem.

WADY DUŻE:

- Brak więcej niż 3 zębów.
- Maść czysto biała lub z niewielkim nakrapianiem.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Każdy pies, wykazujący wyraźne wady budowy i/lub zaburzenia charakteru powinien być zdyskwalifikowany.

- Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Wiszące uszy.
- Ogon szczątkowy.
- Ogon skręcony lub złamany.
- Sierść krótka lub gładka.
- Maść jednolita z niewielkim tylko białymi znaczeniami.

UWAGA:

Samce muszą mieć normalnie rozwinięte dwa jądra, umieszczone w mosznie.